

ทัศนคติและพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
Attitudes and Behaviors towards Sexual Diversity
among Rajabhat University Students in Lampang

ชลธิชา อินปัน¹, กฤติญา บุญสิงห์¹, โยธิกา ตาววงศ์¹, ชิสัพพัชร์ ชูทอง^{1*}
Chonticha Inpan¹, Krittiya Boonsing¹, Yotika Tawong¹, Chisapath Choothong^{1*}
สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง^{1*}
Community Public Health, Faculty of Science, Lampang Rajabhat University^{1*}

(Received: May 8, 2021; Revised: December 27, 2022; Accepted: January 9, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวางนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศและความเท่าเทียมทางเพศ พฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศ และหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศกับพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 392 คน สุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไป 2) ทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศ 3) พฤติกรรมที่มีต่อความหลากหลายทางเพศ และส่วนที่ 4) ทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .74, .88 และ .76 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบไคสแควร์ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศในระดับมาก ($M=35.69$, $SD=5.57$) มีทัศนคติเห็นด้วยต่อความเท่าเทียมทางเพศในระดับมาก ($M=34.56$, $SD=4.89$) และพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศในระดับปานกลาง ($M=32.84$, $SD=5.50$)

2. อายุ ชั้นปี รายได้ ลักษณะการพักอาศัย อัตลักษณ์ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ใน 1 เดือนที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติกับความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ ทัศนคติต่อความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ .5 ($r_s=0.17$, 0.18)

มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายในการส่งเสริมการยอมรับกลุ่มนักศึกษาที่มีความหลากหลายทางเพศ ด้านสิทธิและความเท่าเทียมเพิ่มมากขึ้น ยอมรับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ควรมีสื่อเกี่ยวกับการรณรงค์ให้ความรู้ในเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับรสนิยมทางเพศของนักศึกษาอย่างปลอดภัย เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปกติสุข

คำสำคัญ: ความหลากหลายทางเพศ, ทัศนคติ, นักศึกษามหาวิทยาลัย, ความเท่าเทียมทางเพศ, ลำปาง

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding email: cc_chisapath@hotmail.com เบอร์โทรศัพท์ 093-5169366)

Abstract

This cross-sectional survey research aimed to study attitudes towards sexual diversity, attitudes towards gender equality, and behavior towards sexual diversity, as well as to assess the correlations between attitudes towards sexual diversity, attitudes towards gender equality, and behaviors towards sexual diversity. The sample was 392 students from Lampang Rajabhat University, selected by multistage sampling. Research instrument was a questionnaire divided in four parts: general information, attitudes towards sexual diversity, attitudes towards sexual equality, and behaviors towards sexual diversity. Questionnaire sections yielded Cronbach's alpha coefficients reliability scores of 0.74, 0.88 and 0.76, respectively. Data were analyzed by descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, and standard deviation. Correlations were tested by Chi-square and Spearman's rank correlation.

The results showed that most of students (52.6%) had attitudes towards sexual diversity at a high level ($M=35.69$, $SD=5.57$). Attitude towards gender equality (46.2%) was also at a high level ($M=34.56$, $SD=4.89$), while behavior towards sexual diversity was mostly (52.3%) at a moderate level ($M=32.84$, $SD=5.50$). After testing, the correlation factors (age, year of study, income, type of residence, sexual identity, and having sex in the last month) were significantly associated with attitudes towards sexual diversity. Both attitudes towards sexual diversity and attitudes towards gender equality were significantly associated with behaviors towards sexual diversity at the 0.01 level ($r's=0.17, 0.18$).

Therefore, university should have a policy to promote the acceptance of LGBTQ student groups, advocating for more human rights and equality, so to promote an LGBTQ friendly atmosphere in the university. Media of prevention of sexual transmitted diseases in a specific group like LGBT are also recommended. Future study should have in-depth interviews with the LGBTQ student group members for more information and concern.

Keywords: Sexual Diversity, LGBTQ, Attitudes, University Students, Gender Equality, Lampang

บทนำ

พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่มาตั้งแต่สมัยอียิปต์โบราณจากหลักฐานการขุดค้นพบของนักโบราณคดี ที่พบหลุมศพของชายคู่หนึ่งถูกฝังอยู่หลุมฝังศพเดียวกัน และยังมีภาพจารึกมากมายที่แสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตคู่ของทั้งสอง (Subhanetto, Varinto & Panyarattanakorn, 2020) ในปีคริสต์ศักราช 1869 KároliMária Kertbeny นักข่าวชาวฮังการีได้บัญญัติศัพท์คำว่า Homosexual หรือ Homosexuality ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1924 ได้ก่อตั้ง Society for Human Rights ซึ่งเป็นองค์กรสิทธิเกย์แห่งแรกในสหรัฐอเมริกา ในปีคริสต์ศักราช 1973 สมาคมจิตเวชศาสตร์สหรัฐอเมริกา (American Psychiatric Association) ได้ยกเลิก คำว่า "รักร่วมเพศ" ออกจากคู่มือการวินิจฉัยและสถิติ สำหรับความผิดปกติทางจิต (DSM) และประกาศว่า การรักร่วมเพศไม่ใช่โรคทางจิตเวชอีกต่อไป (Drescher, 2015) จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือ homosexual นั้นมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานและนำมาสู่ความหลากหลายทางเพศในปัจจุบัน กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศสภาพหรือเพศวิถี (Sexual Diversity) ต่างไปจากเพศกำเนิดของตนนั้นเรียกว่า กลุ่ม LGBT ประกอบด้วย Lesbian, Gay, Bisexual และ Transgender (Wijitwatcharak, Panyaruno & Santirungroj, 2019) ปัจจุบันจำนวนประชากรกลุ่ม LGBT ทั่วโลกมีอยู่ 483 ล้านคน จาก 7.4 พันล้านคนทั่วโลก คิดเป็น 6.53 % อยู่ในเอเชีย 288 ล้านคนหรือ 60 % ของกลุ่มประชากร LGBT ทั้งหมด โดยประเทศจีนมี

กลุ่ม LGBT สูงสุดถึง 85 ล้านคน ตามด้วยอินเดีย 80 ล้านคน ญี่ปุ่น 8 ล้านคน และไทย 4 ล้านคน (LGBT Capital, 2019)

ผู้มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยปรากฏให้เห็นเด่นชัดขึ้นด้วยการเปลี่ยนผ่านทางโครงสร้างสังคมค่อย ๆ ทำลายอคติตามขนบธรรมเนียมความเชื่อดั้งเดิมของสังคมที่มีมุมมองว่าชายจริงต้องคู่กับหญิงแท้ ปัจจุบันสังคมยอมรับการมีตัวตนของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น โดยเฉพาะกระแสตอบรับของชนรุ่นใหม่ที่รับรู้เข้าใจ และยอมรับผู้มีความหลากหลายทางเพศว่ามีความเท่าเทียมเฉกเช่นชายจริงหญิงแท้ (Saengmanee-jeeranandacha & Politics, 2019) องค์การสหประชาชาติได้กำหนด ปฏิญญาสากลว่าด้วย สิทธิมนุษยชน (The Universal Declaration of Human Rights) ที่กล่าวถึงสิทธิขั้นพื้นฐานที่มนุษย์เกิดมาพร้อมกับความเท่าเทียมกันในแง่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิเพื่อดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว เพศ อายุ ภาษา ศาสนา สถานภาพทางกาย และสุขภาพ รวมทั้งความเชื่อทางการเมืองหรือความเชื่ออื่น ๆ ที่ขึ้นกับพื้นฐานทางสังคม (Office of the National Human Rights Commission of Thailand, 2014) ไม่ว่าเพศใดก็มีสิทธิเสรีภาพที่จะแสดงออกได้และได้รับสิทธิพื้นฐานและความเท่าเทียมทางด้านศักดิ์ศรี

การมีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยยังคงต้องเผชิญปัญหาการเลือกปฏิบัติและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ กลุ่มคนหลากหลายทางเพศในประเทศไทยยังประสบปัญหาการถูกกีดกัน การถูกเลือกปฏิบัติทั้งในสถานการศึกษาและในสถานที่ทำงาน LGBT ไม่สามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ ของรัฐได้อย่างเต็มที่ทั้งทางด้านสาธารณสุข สวัสดิการสังคม และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม LGBT ยังต้องเผชิญการถูกเหยียดหยาม การล้อเลียนรังแกว่าเป็นบุคคล “ผิดปกติ” หรือ “เบี่ยงเบนทางเพศ”(United Nations Development Programme, 2014) บรรยากาศภายในองค์กรทำให้พนักงานกลุ่ม LGBT ไม่สามารถแสดงอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองได้อย่างเปิดเผย เนื่องจากกังวลที่จะถูกไล่ออกจากองค์กร หรือจะถูกปฏิเสธอัตลักษณ์ทางเพศจากเพื่อนร่วมงานหากเปิดเผยตัวตนออกไปทำให้เกิดความกดดันในการทำงาน ตลอดจนเผชิญกับทัศนคติและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากเพื่อนร่วมงาน เช่น การนินทา หรือสายตาดูแคลกและน้ำเสียงที่เยือกเย็น (Visesprapa, Wongbangpo, Niyomsin, & Krisri, 2020) แต่หากบรรยากาศภายในองค์กรที่แสดงออกถึงการให้เกียรติ การแสดงออกอย่างสุภาพ การได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้า รวมถึงบรรยากาศที่เปิดกว้างให้ความเป็นมิตร มีความอิสระในการเปิดเผยตัวตน ทำให้รู้สึกว่าการแสดงอัตลักษณ์ความเป็น LGBT ไม่ใช่ปัญหาของการทำงานนั้น ทำให้พนักงานสำนักงานกลุ่ม LGBT เกิดความพึงพอใจในงาน (Krisri, & Patmanee, 2019)

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยพบปัจจัยทัศนคติหรือพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการพฤติกรรมความหลากหลายทางเพศ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นความสำคัญของทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศ และมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศในกลุ่มนักศึกษา จึงสนใจทำการศึกษาความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ พฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนความเท่าเทียม สิทธิ เสรีภาพของกลุ่มนักศึกษาที่มีความหลากหลายทางเพศ

วัตถุประสงค์วิจัย

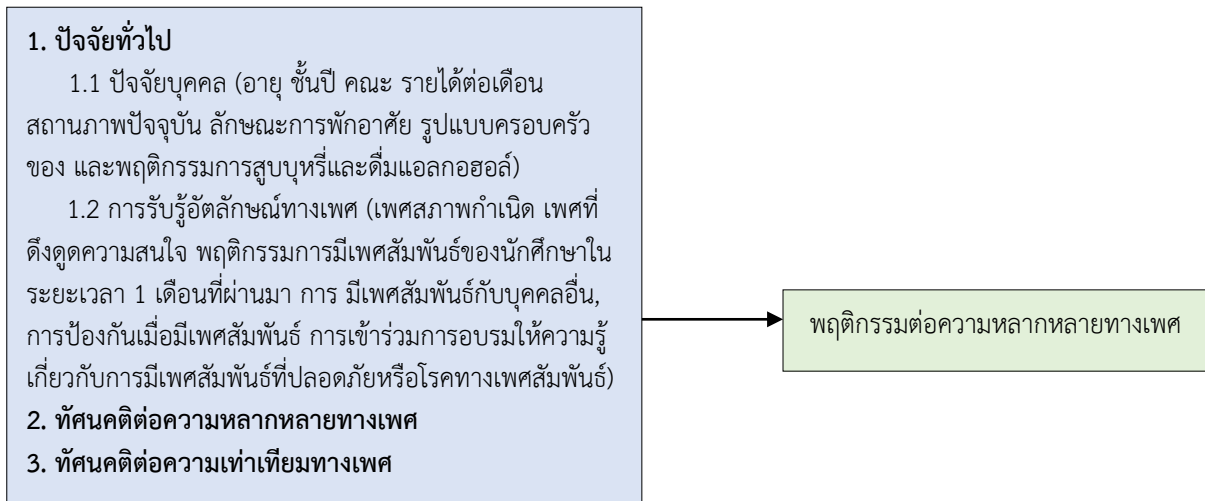
1. ทัศนคติต่อความหลากหลาย เท่าเทียมทางเพศ และพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษา
2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปและทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษา
3. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศกับพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษา

สมมติฐานวิจัย

1. ปัจจัยทั่วไป ได้แก่ อายุ ชั้นปี คณะ รายได้ต่อเดือน สถานภาพปัจจุบัน ลักษณะการพักอาศัย รูปแบบครอบครัวของ พฤติกรรมการสูบบุหรี่และดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. ทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศ ความเท่าเทียมทางเพศ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมต่อความ หลากหลายทางเพศของนักศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาตามแนวคิดเพศวิถีที่มีความสัมพันธ์กับเพศสรีระ (Sex) และเพศสถานะ (Gender) ในแง่ของการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางกายภาพชีวภาพ หรือลักษณะทางร่างกายที่เป็นธรรมชาติซึ่งปรากฏให้เห็นภายนอกความหมายของเพศวิถีที่ใช้กันในทางมานุษยวิทยา เพศวิถีเป็นเรื่องของวัฒนธรรมมากกว่าประเด็นเรื่องชีววิทยามีคุณสมบัติเหมือนเพศสถานะกล่าวคือมีความหลากหลายและลื่นไหลเป็นผลผลิตของประวัติศาสตร์ สังคม เศรษฐกิจและการเมือง (Thaweessit, 2007) อัตลักษณ์ทางเพศที่ปรากฏอยู่ในตัวคนเป็นสิ่งที่ไม่มีเอกภาพ ดังนั้นอัตลักษณ์ ชาย หญิง เกย์ เลสเบี้ยน กะเทย และคนข้ามเพศ ล้วนแต่เป็นอัตลักษณ์ที่ไม่มีแก่นแท้แน่นอนมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปตามความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างตัวตนกับสังคม (Duangwiset, 2020) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกปัจจัยที่ศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรมโดยตัวแปรประกอบด้วย 1) ปัจจัยทั่วไป ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล (อายุ ชั้นปี คณะ รายได้ต่อเดือน สถานภาพปัจจุบัน ลักษณะการพักอาศัย รูปแบบครอบครัวของ พฤติกรรมการสูบบุหรี่และดื่มแอลกอฮอล์) และการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศ (เพศสภาพกำเนิด เพศที่ดึงดูดความสนใจ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาในระยะเวลา 1 เดือนที่ผ่านมา การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และการเข้าร่วมการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยหรือโรคทางเพศสัมพันธ์ 2) ทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศ และ 3) ทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศ ส่วนตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศ ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional Survey-Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 3,287 จำนวน 392 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 2 และ 3 จำนวน โดยมีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,158 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 965 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 1,164 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ชั้นปีที่ 1 2 และ 3 โดยมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 356 คน และผู้วิจัยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 เพื่อป้องกันข้อมูลที่อาจไม่สมบูรณ์ ดังนั้นจึงได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 392 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ประกอบด้วยวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) เป็น 2 กลุ่มตามสัดส่วน 60 : 40 ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสภาพ (Gender Role) ตรงกับเพศสรีระ (Biological Sex) โดยมีการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Selection) จำนวน 236 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT) มีการเลือกแบบลูกโซ่หรือบอกต่อ (Snowball Sampling) จำนวน 156 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 ข้อ โดยลักษณะเป็นข้อคำถามเลือกตอบ ได้แก่ อายุ ชั้นปี คณะรายได้ต่อเดือน สถานภาพ ลักษณะการพักอาศัย ประวัติการสูบบุหรี่และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพศสภาพ กำหนด เพศสภาพที่คิดว่าตนเป็น เพศที่ดึงดูดความสนใจ ประวัติการมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา เพศของคู่นอน การป้องกัน การเข้าร่วมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และรูปแบบครอบครัว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติ พฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศ และทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะของคำตอบเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) โดยมีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว จากจากเห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน ถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน ประกอบด้วย แบบสอบถามทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศ จำนวน 10 ข้อ พฤติกรรมความหลากหลายทางเพศ จำนวน 10 ข้อ และทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศจำนวน 10 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index) ของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพและสาธารณสุข ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index=CVI) เท่ากับ .80 ตรวจสอบความเที่ยงตรง ครบคลุมในเนื้อหา ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือโดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้นำแบบสอบถามไปทดสอบ (Try Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เป็นกลุ่มประชากรที่ใกล้เคียงกับประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 30 คน ค่าความเชื่อมั่นทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศ เท่ากับ .74 ทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศ เท่ากับ .76 และพฤติกรรมที่มีต่อความหลากหลายทางเพศ เท่ากับ .88

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยประสานงานขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัยและขอการรับรองจากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยบรมราชชนนีนครลำปาง
2. หลังจากรับรองจากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ ผู้วิจัยเริ่มเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามครั้งเดียวแต่แบ่งกลุ่มในการเก็บแบบสอบถาม 2 กลุ่ม ตามสัดส่วน 60:40 ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสภาพที่ตรงกับเพศกำเนิด (Straight) และกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT)
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ เนื่องจากสถานการณ์ Covid-19 จึงปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบออนไลน์ โดยการส่งแบบสอบถามในรูปแบบ Google Form ในลักษณะ QR Code/ Link

ผ่านทาง Applications ต่าง ๆ ใน Social Media โดยให้ส่งต่อภายในกลุ่มที่มีความหลากหลายและกลุ่มเพศสภาพตรงกับเพศกำเนิด มีการจัดเก็บข้อมูลโดยไม่ระบุชื่อผู้เข้าร่วมวิจัยในแบบสอบถาม ใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษ และตัวเลขแทนกลุ่มตัวอย่างไว้เป็นรหัสโค้ดของแบบสอบถาม ไฟล์แบบสอบถามออนไลน์จะถูกลบออกจากระบบออนไลน์หลังเสร็จสิ้นการวิจัยภายในระยะเวลา 1 ปี มีการตรวจความสมบูรณ์ครบถ้วนเพื่อเตรียมการบันทึก และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. หาความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อความหลากหลาย ความเท่าเทียมทางเพศ และพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศ โดยการวิเคราะห์แบบอ้างอิง (Inference Statistic) ได้แก่ ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman's Rank Correlation หรือ Spearman' rho) โดยใช้เกณฑ์ระดับความสัมพันธ์ดังนี้ (Kanhachan, Chapanya, Nuansing, 2010)

ค่าสหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.00	ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน
ค่าสหสัมพันธ์ (r) 0.01 - 0.30	ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
ค่าสหสัมพันธ์ (r) 0.31 - 0.70	ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ค่าสหสัมพันธ์ (r) 0.70 - 1.00	ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับสูง

จริยธรรมวิจัย

การวิจัยนี้ได้รับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข หมายเลข 005/64 ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 54.34 อายุ 20 ปี จำนวน 115 คน ร้อยละ 29.33 ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 36.73 โดยศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 22.96 นักศึกษามีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.19 สถานภาพของนักศึกษามีสถานะโสดคิดเป็นร้อยละ 54.08 โดยลักษณะการพักอาศัยของนักศึกษาพบว่าอยู่คนเดียวคิดเป็นร้อยละ 56.38 รูปแบบของครอบครัวของนักศึกษาเป็นครอบครัวเดี่ยวคิดเป็นร้อยละ 53.06 ด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า นักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่คิดเป็นร้อยละ 76.53 แต่มีพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 63.26

2. การรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศ

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรับรู้ อัตลักษณ์ทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง (n = 392)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศสภาพที่ผู้คิดว่าเป็น		
เพศตรงกับเพศสภาพกำเนิด	236	60.20
ไม่แน่ใจในเพศสภาพของตนเอง	15	3.83
เลสเบี้ยน	37	9.44
เกย์	50	12.75
ไบเซชวล	19	4.85

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทอม	24	6.12
กระเทย	11	2.81
เพศที่ดึงดูดความสนใจ		
เฉพาะเพศหญิง	157	40.05
เฉพาะเพศชาย	167	42.60
ทั้งเพศชายและเพศหญิง	53	13.52
ไม่แน่ใจ	13	3.32
ไม่รู้สึกรู้ถูกดึงดูดจากเพศไหนเลย	2	0.51
การมีเพศใน 1 เดือนที่ผ่านมา		
ไม่มีเพศสัมพันธ์	258	65.82
มีเพศสัมพันธ์	134	34.18
มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม (เพศสรีระ)		
ชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิง หญิงมีเพศสัมพันธ์กับชาย	95	24.23
มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน (เพศสรีระ)		
ชายมีเพศสัมพันธ์กับชาย	22	5.61
หญิงมีเพศสัมพันธ์กับหญิง	17	4.34
การป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์		
ไม่มีการป้องกัน	14	3.57
ป้องกันบางครั้ง	40	10.20
ป้องกันทุกครั้ง	80	20.41
ไม่มีเพศสัมพันธ์	258	65.82
การเข้าร่วมการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย		
ไม่เคย	43	10.97
เคย	349	89.03

จากตาราง 1 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีเพศสภาพตรงเพศกำเนิดคิดเป็นร้อยละ 60.20 รองลงมามีเพศสภาพไม่ตรงกับเพศกำเนิด หรือคิดว่าตนเองมีความหลากหลายทางเพศ (โดยประกอบด้วย เกย์ ร้อยละ 12.75 เลสเบี้ยน ร้อยละ 9.44 ทอมคิดเป็นร้อยละ 6.12 ไม่แน่ใจเพศสภาพของตนเองคิดเป็นร้อยละ 3.83 กระเทयर้อยละ 2.81 โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีความดึงดูดทางเพศต่อเพศชายคิดเป็นร้อยละ 42.60 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาในระยะเวลา 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 65.8 มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม (เพศสรีระ) ได้แก่ ชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิง หญิงมีเพศสัมพันธ์กับชายคิดเป็นร้อยละ 23.47 มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน (เพศสรีระ) คิดเป็นร้อยละ 10.71 ได้แก่ ชายมีเพศสัมพันธ์กับชายคิดเป็นร้อยละ 5.61 การป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์ นักศึกษาส่วนใหญ่ป้องกันทุกครั้งคิดเป็นร้อยละ 20.41 ด้านการเข้าร่วมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์พบว่านักศึกษาเคยอบรมคิดเป็นร้อยละ 89.03

3. ทักษะที่มีต่อความหลากหลายทางเพศ ความเท่าเทียมทางเพศ และพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศ

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศ ทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศ และพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง (n = 392)

ปัจจัย	M	SD	ระดับ
ทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศ	35.69	5.57	มาก
ทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศ	34.56	4.89	มาก
พฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศ	32.84	5.50	ปานกลาง

ตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศในระดับมาก ($M=35.69$, $SD=5.57$) ทัศนคติเห็นด้วยต่อความเท่าเทียมทางเพศในระดับมาก ($M=34.56$, $SD=4.89$) และพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศในระดับปานกลาง ($M=32.84$, $SD=5.50$)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศกับทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศ

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศกับทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศ (n = 392)

ปัจจัย	ทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศ					χ^2	p-value
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
อายุ						22.75	0.004
19 ปี	4 (3.48)	65 (56.52)	31 (26.96)	13 (11.30)	2 (1.74)		
20 ปี	8 (5.52)	79 (54.48)	45 (31.03)	11 (7.59)	2 (1.38)		
> 20 ปี	24 (18.18)	62 (46.97)	38 (28.79)	7 (5.30)	1 (0.76)		
ชั้นปี						24.89	0.002
ชั้นปีที่ 1	5 (3.47)	79 (54.86)	44 (30.56)	13 (9.03)	3 (2.08)		
ชั้นปีที่ 2	8 (6.40)	67 (53.60)	35 (28)	13 (10.40)	2 (1.60)		
ชั้นปีที่ 3	23 (18.68)	60 (48.79)	35 (28.45)	5 (4.07)	0 (0.00)		
รายได้						26.62	0.001
< 3,000 บาท	17 (21.25)	40 (50)	16 (20)	6 (7.50)	1 (1.25)		
3,001-5,000 บาท	10 (7.87)	75 (59.06)	35 (27.56)	7 (5.51)	0 (0.00)		
> 5000 บาท	9 (4.86)	91 (49.19)	63 (34.05)	18 (9.73)	4 (2.16)		
การพักอาศัย						12.04	0.017
อยู่คนเดียว	17 (7.69)	132 (59.73)	57 (25.79)	12 (5.43)	3 (1.36)		
อยู่หลายคน	19 (11.11)	74 (43.28)	57 (33.33)	19 (11.11)	2 (1.17)		

จากตาราง 3 ทดสอบความสัมพันธ์โดยสถิติค่าไคสแควร์ พบว่า อายุ ชั้นปี และรายได้ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในขณะที่ลักษณะการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศกับทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศ (n=392)

ปัจจัย	ทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศ					χ^2	p-value
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
อัตลักษณ์ทางเพศ						11.15	.025
เพศสภาพตรงกับเพศกำเนิด	29 (11.74)	133 (53.85)	60 (24.29)	21 (8.50)	4 (1.62)		
กลุ่มหลากหลายทางเพศ	7 (4.83)	73 (50.34)	54 (37.24)	10 (6.90)	1 (0.69)		
การมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา						14.43	.006
ไม่มีเพศสัมพันธ์	16 (6.19)	146 (56.37)	78 (30.11)	15 (5.79)	4 (1.54)		
มีเพศสัมพันธ์	20 (15.04)	60 (45.11)	36 (27.07)	16 (12.03)	1 (0.75)		

จากตาราง 4 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศกับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศ โดยสถิติค่าไคสแควร์ พบว่า การรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติกับความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาในระยะเวลา 1 เดือนที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01

5. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศและความเท่าเทียมทางเพศกับพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศ

ตาราง 5 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศและความเท่าเทียมทางเพศกับพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศ (n=392)

ปัจจัย	พฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศ	
	r_s	p-value
ทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศ	0.17**	<.001
ทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศ	0.18**	<.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

r_s = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman's Rank Correlation Coefficient)

จากตาราง 5 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศและทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.17 และ 0.18 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ทัศนคติต่อความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศในระดับมาก แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีการยอมรับกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศและมีทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศอยู่ในระดับมากคือไม่เห็นด้วยต่อการคุกคามทางเพศในกลุ่ม LGBT สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง ทัศนคติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งต่อเพศภาวะในสังคมไทยที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับความไม่เท่าเทียมทางเพศภาวะ เป็นการสนับสนุนว่าเพศภาวะเป็นการประกอบสร้างทางสังคมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป (Rungreangkulkij, Kotnara, Kaewjanta, & Kabkumba, 2017)

พฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศอยู่ในระดับปานกลางซึ่งเป็นผลจากนักศึกษาแต่ละบุคคลมีพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมการใช้คำพูดหรือกิริยาที่แสดงให้เห็นถึงบริบทในการสื่อถึงบุคลิก ท่าทาง แต่ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเชิงบวกต่อความหลากหลายทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งพบว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง จะเห็นได้ว่าการศึกษาในวัยที่ต่างกัน จะมีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่ต่างกัน (Phumsawan, 2001)

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปกับทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศ ซึ่งพบว่า 1) อายุ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีอายุมากกว่าจะมีทัศนคติที่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อความหลากหลายทางเพศ มากกว่านักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า แสดงให้เห็นว่า อายุที่มากขึ้นส่งผลต่อการยอมรับต่อความหลากหลายทางเพศ สอดคล้องกับการศึกษาของ Woodford, Silverschanz, Scherrer, Swank, & Raiz, (2012) ที่พบว่า อายุของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำกับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศ

ชั้นปีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่สูงกว่า จะมีทัศนคติยอมรับต่อความหลากหลายทางเพศได้มากกว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นต่ำกว่า ดังผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศในทิศทางบวกมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการสำรวจทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยที่มีต่อประชากร LGBT พบว่าปีการศึกษามีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนค่านิยมหลักในสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงทางอุดมการณ์ที่อาจเกิดขึ้นกับทัศนคติที่มีต่อประชากรความหลากหลายทางเพศ เช่น เลสเบียน เกย์ กะเทย และคนข้ามเพศ (LGBT) (Holland, Matthews, & Schott, 2013)

รายได้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือรายได้ในแต่ละเดือนของนักศึกษาบ่งบอกถึงรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกัน กรณีที่ครอบครัวมีสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง ทางครอบครัวมักกดดันและตั้งความหวังต่อบุตรหลานให้รักษาชื่อเสียง เกียรติยศ หากมีบุตรหลานที่มีความหลากหลายทางเพศถือว่าเป็นเรื่องที่น่าอับอาย ส่งผลให้พ่อแม่ถ่ายทอดค่านิยมและเจตคติที่ไม่เห็นด้วยต่อความหลากหลายทางเพศไปสู่บุตรหลานในครอบครัว ซึ่งมีลักษณะเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาของ Saranonmeteekul (2012) ที่พบว่ารายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน บ่งบอกถึงระดับเศรษฐกิจของครอบครัวนั้น ๆ ด้วย กรณีที่ครอบครัวมีสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง พ่อแม่จะถ่ายทอดค่านิยมและเจตคติในการใช้ของดีที่ราคาแพงให้แก่ลูก ปลุกฝังความคิดที่ว่าของดีมักมีราคาแพง ของราคาถูกคือของที่ไม่มีความเหมาะสมกับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศในลักษณะที่ตัดสินว่าคนที่มีความหลากหลายทางเพศทำให้ลูกซึ่งไม่ได้รับการปลุกฝังที่ดีมากพอเข้าใจผิดเพราะเห็นตัวอย่างอยู่เป็นประจำ

ลักษณะที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ นักศึกษาที่อาศัยอยู่คนเดียว จะทัศนคติยอมรับต่อความหลากหลายทางเพศได้มากกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่หลายคน เช่น อาศัยอยู่กับครอบครัว อาศัยอยู่กับเพื่อน ทัศนคติของคนในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อนส่งผลต่อทัศนคติในการยอมรับต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษา ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาของ Champhol &

Navachinda (1991) ที่พบว่าครอบครัวมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิต อิทธิพลของเพื่อนมีผลต่อความคิด และคุณภาพชีวิตเนื่องจากวัยรุ่นจะยอมรับพวกพ้องยิ่งกว่าปัจจัยใด

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศกับทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศ พบว่า การรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมามีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ในการศึกษาครั้งนี้ไม่ได้ศึกษาปัจจัยในด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ นักศึกษาที่มีความรู้ และความเข้าใจในความหลากหลายทางเพศอาจมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศกับทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศและทัศนคติต่อความเท่าเทียมทางเพศกับพฤติกรรมต่อความหลากหลาย พบว่าทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศและความเท่าเทียมทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมต่อความหลากหลายทางเพศในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.17 และ 0.18 ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของคนไทย ซึ่งมีการยอมรับพฤติกรรมทางเพศได้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีคนในครอบครัวหรือคนใกล้ชิด แสดงพฤติกรรมทางเพศจะยิ่งมีการยอมรับได้มากขึ้นกว่าการที่ไม่มีคนใกล้ชิดแสดงพฤติกรรมทางเพศ เพราะว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว เกิดความเคยชินเป็นเรื่องธรรมดาอีกทั้งอยู่ด้วยแล้วไม่ได้เป็นสิ่งที่เสียหายอะไรและเข้าใจในพฤติกรรมของเขา จึงทำให้มีการยอมรับได้มากขึ้น และปัจจุบันนี้บรรทัดฐานเรื่องการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสังคมไทยเปลี่ยนไป คนทั่วไปมีการยอมรับพฤติกรรมทางเพศเพิ่มมากขึ้น นอกจากคนในครอบครัวแล้วยังมีการพบเจอคนในสังคมแสดงพฤติกรรมทางเพศเพิ่มมากขึ้นและเริ่มมองเห็นว่าพฤติกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องธรรมดา (Srisot & Isarabhakdi, 2016)

การนำผลการวิจัยไปใช้

มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายในการส่งเสริมการยอมรับกลุ่มนักศึกษาที่มีความหลากหลายทางเพศ ด้านสิทธิและความเท่าเทียมเพิ่มมากขึ้น ควรมีสื่อเกี่ยวกับการรณรงค์ให้ความรู้ในเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับรสนิยมทางเพศของนักศึกษาอย่างปลอดภัย ห่างไกลจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ไม่เพียงแต่ในกลุ่มหญิงชาย แต่ครอบคลุมไปถึงกลุ่มนักศึกษาที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT)

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มนักศึกษาที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อได้ทราบถึงข้อมูล ปัญหาที่เข้าถึงกลุ่มนักศึกษาที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการศึกษาเรื่องความหลากหลายทางเพศเป็นการศึกษาที่ลื่นไหล (Dynamic) อยู่ตลอดเวลา
2. ควรใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเฉพาะเจาะจงหรือแยกระหว่างกลุ่มที่เพศตรงกับเพศกำเนิด แยกจากกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ

References

Champhol, A. & Navachinda, A. (1991). "Proceedings of the 29th Kasetsart University Annual Conference: Environment, Science, Agro-Industry, Home Economics, Engineering, Economics, Social Sciences, Humanities and Education" Social Environment and Early Adolescents' Quality of Life. (pp.533-543). Bangkok: Kasetsart University/Ministry of Agriculture and Cooperatives/ Ministry of Science and Technology. (in Thai)

- Drescher, J. (2015). Out of DSM: Depathologizing Homosexuality. *Behavioral Sciences*, 5(4), 565-575. doi: 10.3390/bs5040565
- Duangwiset, N. (2020). The Concept of Gender and Sexual Diversity in Sciences and Social Sciences Paradigms. *Academic Journal of Humanities and Social Sciences Burapha University*, 28(3), 312-333. (in Thai)
- Holland, L., Matthews, T. & Schott, M. (2013). That's So Gay!" Exploring College Students Attitudes Toward the LGBT Population. *Journal of Homosexuality*, 60(4), 575-595.
- Kanhachan, W., Chapanya, Y. & Nuansing, T. (2010). Initial Research. The Relationship Between Instructional Leadership of Teachers and Student Quality in Schools under Roi-Et Primary Educational Service Area Office 2. *Journal of Roi Et Rajabhat University*, 12(1), 194-201. (in Thai)
- Krisri, T. & Patmanee, P. (2019). Organizational Climate and Job Satisfaction of Office Workers with Various Gender Identities in Bangkok Metropolitan Region. *Journal of Business Administration and Social Sciences Ramkhamhaeng University*, 2(3), 74-80. (in Thai)
- LGBT Capital. (2019). *Deploying the Power of LGBT Household Wealth*. Retrieved May 8, 2021 from <http://www.lgbt-capital.com/>
- Office of the National Human Rights Commission of Thailand. (2014). *Universal Declaration of Human Rights*. Bangkok: Amnesty international Thailand. (in Thai)
- Phumsawan, R. (2001). *Value in Sexual Behavior of Undergraduate Students at King Mongkuts Institute of Technology Ladkrabang [Master Thesis]*. Bangkok: Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Rungreangkulkij, S., Kotnara, I., Kaewjanta, N. & Kabkumba, C. (2017). University Students' Attitude Towards Gender in Thai Society. *J. of Soc Sci & Hum*, 43(2), 84-114. (in Thai)
- Saengmaneejeeranandacha, T. & Politics, A. (2019). Equality of the LGBT to Marriage and Child Legalization in Thailand: in the Viewpoint of Scholars and Social Activist. *Journal of Humanities and Social Sciences*, 5(2), 4-6. (in Thai)
- Saranonmeteeikul, S., Wanngam, N., & Prarawong, S. (2012). The Comparison of Sexual Value and Factors Related between Students School of Health Science and Faculty of Management Science in Chiang Rai Rajabhat University. *KKU Journal for Public Health Research*, 5(1), 91-101. (in Thai)
- Srisot, M. & Isarabhakdi, P. (2016). Acceptance of Premarital Sex of Thai People. *Phranakorn Rajabhat Research Journal (Humanities and Social Sciences)*, 11(2), 137-144. (in Thai)
- Subhanetto, K., Varinto, W. & Panyarattanakorn. (2020). Homosexuality: An Analysis Based on Buddhist Ethics Guidelines. *Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences*, 3(1), 92-103. (in Thai)
- Thaweesit, S. (2007). Women, Men and Sexuality: Gender Studies in Anthropology. *Journal of Social Sciences and Humanities*, 19(1), 312-349. (in Thai)
- United Nations Development Programme. (2014). *Being LGBT in Asia: Thailand Country Report*. Bangkok. (in Thai)

- Visesprapa, P., Wongbangpo, P., Niyomsin, S. & Krisri, T. (2020). Exploratory Factor Analysis of Organizational Climate of Office Workers with Various Gender Identities in Bangkok and Metropolis Region. *Journal of Management Science Udon Thani Rajabhat University*, 2(3), 1-6. (in Thai)
- Wijitwatchararak, K., Panyaruno, A. & Santirungroj, S. (2019). Social Movement of a Group of Sexual Diversity in Thailand. *Journal of MCU Nakhondhat*, 6(8), 3759-3771. (in Thai)
- Woodford, M., Silverschanz P., Scherrer K., Swank, E. & Raiz L. (2012). Predictors of Heterosexual College Students' Attitudes Toward LGBT People. *Journal of LGBT Youth*, 9(4), 297-320. (in Thai)
- Yamane. (1967). *Taro Statistic: An Introductory Analysis*. New York: Harper & row.